

Neděle 30.4.2017 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Fp 3,7-14: „Cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. A vůbec **všecko pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všecko.** Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám za nic, abych získal Krista....**Nemyslím, že bych byl již u cíle anebo dosáhl spravedlnosti, běžím však, abych se jí zmocnil, tak jako mne se zmocnil Kristus Ježíš...**“

Součástí dnešní bohoslužby je křestní slavnost. Pokřtil jsem 4 mladé muže, kteří vyznali, že k nim Pán Bůh promluvil, že uvěřili v Ježíše Krista a že chtějí žít jako křesťané. Je to Boží dar, když člověk slyší Boží pozvání osobně a přijme to jako povzbuzení k víře. Je to vždy div, když se někdo přihlásí k Ježíši Kristu. Také děti z křesťanských rodin si musí najít svou vlastní cestu víry a není to snadné. Je to povzbudivé, když na různých příbězích vidíme, jak se Pán Bůh dokáže k člověku přiblížit.

1. Svaté nadšení – marná snaha

Dnes se zastavíme u vyznání sv. Pavla a budeme přemýšlet nad tím, co velký apoštol říká o křesťanské víře a křesťanském životě. Pavlův zápas a jeho obrácení ke Kristu je zajímavé tím, že se pro život s Ježíšem nerozhodl jako pohan nebo ateista, ale jako věřící člověk. Jeho původní, židovské jméno bylo Saul. Víme o něm, že se narodil v Tarsu, pocházel z vážené rodiny a měl římské občanství. Studoval v Jeruzalémě a připravoval se pro povolání učitele a vykladače Mojžíšova zákona. Saul se dále připojil k farizeům, kteří kladli velký důraz na Boží zákon a snažili se ho plnit. Měli velký vliv v židovstvu a považovali se za pravý lid Boží. – Z tohoto hlediska měl Saul ty nejlepší předpoklady pro dobré postavení a životní úspěch. Brzy se zapojil do pronásledování křesťanů, které židé nenáviděli a snažili se je zlikvidovat. Možná se tím chtěl zalíbit církevní vrchnosti a projevit tak svou oddanost. Byl přesvědčen, že slouží Bohu, když zatykal křesťany... A do toho přišel Damašek! Právě na další výpravě proti křesťanům Saula najednou oslepí světlo z nebe, neviditelná síla ho srazí na zem a Kristův hlas mu vysvětluje, že jeho námaha je zbytečná!

2. Saulovo obrácení

Možná by se tento Saulův zážitek dal přirovnat k dopravní nehodě. Saul to přežil, ale byl to takový náraz a šok, že z toho vyšel jako úplně jiný člověk! Z nepřítele Ježíše Krista se stal Kristův vyznavač a nadšený šířitel křesťanské víry. To všechno způsobilo setkání s Ježíšem.

Když Pavel hodnotí tuto nečekanou událost, nelituje toho, co se stalo, ale přijímá to jako projev Božího smilování. Je rád, že ho Pán Bůh zastavil a dal se poznat jako Bůh a Pán! Mluví o tom jako o životní výhře a obrovském zisku! Ježíš Kristus, kterého nenáviděl, vstoupil do jeho života a stal se jeho hvězdou. To všechno, na čem si zakládal, na co byl hrdý, ztratilo pro něho kouzlo a význam. Ze svého vzdělání později jako kazatel Kristova evangelia těžší. Na římské občanství se odvolává ve chvíli, kdy s ním římské úřady špatně zacházejí. Ale jinak píše: „Cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. A vůbec **všecko pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všecko**“ (Fp 3,7.8). – Pro Saula to nebylo vůbec jednoduché. Zhroutil se mu celý svět! Byl přesvědčen, že slouží Bohu, a zjistil, že se hluboce mýlil, že jeho životní hodnoty jsou nastaveny špatně. Ze všeho nejdůležitější je to, že se Saulovi otevřely oči a on pochopil, že Ježíš je Boží Syn. Uznává

svůj omyl, svou prohru a přijímá Ježíše za svého zachránce! Ježíš se okamžitě dostává na první místo v jeho životě, stává se jeho Pánem. To je to nejdůležitější, co máme slyšet. K tomu chce dovést Bůh každého nového křesťana. Když Pavel mluví o setkání se vzkríšeným Ježíšem, zdůrazňuje, **co to v jeho životě způsobilo**. Nový život začíná porážkou.

3. Ježíš nade vše

Chci vám, milí bratři, milí křtěníci říct, že dnešním dnem, křtem sv. a přijetím do sboru nejste u cíle své cesty, nýbrž na začátku. Je to dobře, že jste svůj život svěřili Ježíši Kristu. Mám z toho radost a vy určitě taky! Dnešním dnem berete na sebe odpovědnost za svůj křesťanský život. Přeji vám, abyste byli na Boží cestě pokorní, poslušní a trpěliví. Pán Bůh vás bude formovat a vést, chce z vás mít radostné křesťany a obětavé služebníky. Ale k tomu potřebuje, abyste měli Jeho Syna Ježíše opravdu na prvním místě. Je to důležité proto, že víra v Ježíše Krista nám pomáhá uspořádat správně životní hodnoty...

Než se setkáme s Ježíšem, máme každý své sny a plány, za kterými v životě jdeme. Toužíme po štěstí, slávě, úspěchu, po bohatství! Někdo sní o tom, že bude úspěšným podnikatelem, někdo jiný o tom, že vyhraje tenisový *Wimbledon* nebo fotbalovou „*Champions League*“. Někdo by se rád stal slavným spisovatelem, někdo jiný prezidentem. Takové sny a ambice nejsou špatné, protože nás motivují, pomáhají nám, abychom v životě o něco zajímavého a dobrého usilovali. Čekáme, že nás to naplní a uspokojí, když dosáhneme svých cílů.

Ale Pán Bůh nám v evangeliu vysvětluje, že NIC z věcí a hodnot toho světa nás nedokáže natrvalo uspokojit. Můžeme mít všechno na světě, můžeme se stát slavnými a úspěšnými lidmi, ale bez Ježíše budeme prožívat vnitřní nespokojenost a prázdnotu. V našem srdci, v našem nitru je totiž prostor, který dokáže zaplnit jen Pán Bůh sám. Pouze Ježíš Kristus, víra v Něho, život s ním dává našemu životu hloubku, plnost a smysl. Víra v Ježíše Krista nám pomáhá vidět, co je správné, co je důležité, co je dobré pro druhé i pro nás, co se líbí Pánu Bohu. Náš život tak může ukazovat lidem na Krista, může být oslavou Boha a může být pro nás radostí. Přeji vám všem, milí přátelé, a také vám, milí křtěníci, abyste mohli s ap. Pavlem vyznávat, že Ježíš Kristus se vám stal v životě VŠÍM. Věřím, že se to pozná a že to přinese dobré ovoce. AMEN.

Bronislav Kaleta

